



66

2020.49.hét

Szombat 647-658

A FÖLTÁMADÁS MINT TRANZSCENDENS ESEMÉNY

647 "Ó, valóban boldog éj" -- ujjong a húsvéti vigília Exsultetije --, "egyedül te voltál méltó, tudni az órát, melyben Krisztus a halottak közül életre támadt!" [\[573\]](#) Valóban, a föltámadás eseményének senki nem volt szemtanúja, és egyetlen evangélista sem írja le. Senki nem tudta megmondani, hogy fizikailag hogyan történt. A föltámadás legbenső lényege, a másik életbe való átmenet még kevésbé volt érzékekkel fölfogható. A föltámadásról mint történeti eseményről az üres sír jele és apostoloknak a föltámadott Krisztussal való találkozásainak valósága által meg lehet bizonyosodni, ugyanakkor amennyiben fölülmúlja a történelmet, a hit misztériumának szívében marad. Ezért a föltámadott Krisztus nem a világnak mutatja meg magát, [\[574\]](#) hanem tanítványainak, "azoknak, akik vele együtt jöttek föl Galileából Jeruzsálembe, akik most tanúi a nép előtt" (ApCsel 13,31).

II. A föltámadás -- a Szentháromság műve

648 Krisztus föltámadása a hit tárgya, amennyiben Isten transzcendens beavatkozása a teremtésben és a történelemben. A föltámadásban a három isteni személy együtt tevékenykedik, és kinyilvánítják sajátosságaikat. A föltámadás ugyanis az Atya hatalmával történik, aki "föltámasztotta" (ApCsel 2,24) Krisztust, az Ő Fiát, és így az Ő emberségét -- testével együtt -- tökéletesen bevezette a Szentháromságba. Jézus véglegesen "Isten Fiának bizonyul erőben a megszentelés Lelke által a halálból való föltámadásával" (Róm 1,4). Szent Pál hangsúlyozza Isten hatalmának megnyilvánulását [\[575\]](#) a Szentlélek tevékenykedése által, aki életre keltette Jézus halott emberségét és meghívta Őt az Úr dicsőséges állapotára.

649 A Fiú azonban saját föltámadását isteni hatalmának erejével hajtja végre. Jézus jövendöli, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, meg kell halnia, és ezután föl kell támadnia (az ige aktív értelmében [\[576\]](#)). Egyébként ő maga kifejezetten mondja: "Leteszem az életemet, hogy újra fölvegyem. (...) Hatalmam van a letételére, és hatalmam van az újrafölvételére" (Jn 10,17--18). Mi hisszük, hogy Jézus meghalt és föltámadott (1Tesz 4,14).

650 Az egyházatyák a föltámadást Krisztus isteni személyéből kiindulva szemlélik, mely egyesülve maradt a halál által egymástól elválasztott lelkével és testével: "Az isteni természet egysége miatt, mely az embernek mindkét, egymástól különvált részében egyformán jelen van, ezek a részek ismét találkoznak és egyesülnek. És így, miként az összekapcsolt részek különválásából a halál, úgy a különváltak egyesüléséből a föltámadás következik." [577]

III. A föltámadás értelme és üdvösségtörténeti jelentősége

651 "Ha Krisztus nem támadt volna föl, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk és hiábavaló a ti hitetek is" (1Kor 15,15). A föltámadás mindenekelőtt megerősítése mindannak, amit Krisztus tett és tanított. Az összes igazság, még az emberi szellem számára legfölfoghatatlanabb is, igazolást nyer, ha Krisztus a föltámadásában isteni tekintélyének megadta azt a végső bizonyosságát, amit megígért.

652 Krisztus föltámadása az Ószövetség [578] és maga Jézus földi életében [579] adott ígéreteinek beteljesedése. "Az Írások szerint" [580] kifejezés arra utal, hogy Krisztus föltámadása beteljesítette ezeket a jövendöléseket.

653 Föltámadása megerősíti Jézus istenségének igazságát. Ő maga mondta: "Amikor majd magasba emelitek az Emberfiát, akkor megtudjátok, hogy Én Vagyok" (Jn 8,28). A Megfeszített föltámadása bizonyítja, hogy ő valóban az "Én Vagyok", az Isten Fia, maga Isten. Szent Pál magyarázhatta a zsidóknak: "És mi azt az ígéretet evangelizáljuk nektek, amit az atyák Ígéretként kaptak, mert ezt teljesítette be Isten az ő fiaiknak, amikor nekünk föltámasztotta Jézust", ahogy a 2. zsoltárban írva van: Az én Fiam vagy te; én ma nemzetelek téged" (ApCsel 13,32--33) [581]. Krisztus föltámadása szorosan kapcsolódik Isten Fia megtestesülésének misztériumához. Isten örök terve szerint ennek beteljesedése.

654 A húsvéti misztériumnak két összetevője van: Krisztus a halálával megszabadít bennünket a bűntől, föltámadásával pedig megnyitja utunkat az új életre. Az egyik elsősorban a megigazulás, mely visszahelyez bennünket Isten kegyelmébe, [582] "hogyan miként Krisztus (...) föltámadott a halálból, úgy mi is az új életben élhessünk" (Róm 6,4). Ez az új élet a bűn fölötti győzelem és a kegyelemben való új részesedés. [583] A másik összetevő a fogadott fiúság megvalósulása, mert az emberek Krisztus testvéreivé válnak, ahogyan maga Jézus nevezi tanítványait a föltámadása után: "Menjetek, és vigyétek hírül testvéreimnek" (Mt 28,10). [584] Testvérek nem a természet alapján, hanem a kegyelem ajándékaként, mert ez a fogadott fiúság valós részesedést jelent az egyetlen Fiú életében, ami teljességgel az Ő föltámadásában nyilvánult meg.

655 Végül Krisztus föltámadása -- és maga a föltámadott Krisztus -- a mi eljövendő föltámadásunk elve és forrása: "Krisztus föltámadott a halálból, elsőként a halottak közül (...); amint ugyanis Ádámban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre is kel" (1Kor 15,20--22). E beteljesedés várása közben a föltámadott Krisztus hívei szívében él. A keresztények Benne ízlelik "az eljövendő világ (...) erőit" (Zsid 6,5), és életüket Krisztus elragadja az isteni élet kebelére, [\[585\]](#) hogy "akik élnek, már ne önmaguknak éljenek, hanem Neki, aki értük meghalt és föltámadott" (2Kor 5,15).

Összefoglalás

656 A föltámadásba vetett hit tárgya egy esemény, melyet történeti tanúságtétellel erősítenek meg a tanítványok, akik valóságosan találkoztak a Föltámadottal, ugyanakkor titokzatosan transzcendens, mert Krisztus emberségének bemenetele Isten dicsőségébe.

657 Az üres sír és a lehelyezett gyolcsok önmagukban jelzik, hogy Krisztus teste Isten hatalma által kilépett a halál és a romlás kötelékeiből. Ezek készítették elő a tanítványokat a Föltámadottal való találkozásra.

658 Krisztus, "az elsőszülött a halottak közül" (Kol 1,18) a saját föltámadásunk elve már most lelkünk megigazulása, [\[586\]](#) később testünk életrekeltése által. [\[587\]](#)